

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 182 (XXVI) — Nr. 96

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 7 februarie 2014

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 501 din 5 decembrie 2013 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 20 alin. (4) și art. 22 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2009 privind organizarea și exploatarea jocurilor de noroc	2-4	28.	— Ordin al viceprim-ministrului, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice, privind acordarea titlului de parc industrial Societății SLATINA INDUSTRIAL PARC — S.A.
Decizia nr. 526 din 12 decembrie 2013 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. V din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 15/2012 privind stabilirea unor măsuri financiare în domeniul asigurărilor sociale de sănătate și al finanțelor publice	4-6	6.	— Ordin privind modificarea și completarea Ordinului președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 95/2013 privind aprobarea tarifelor și contribuțiilor bănești percepute de Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei
Decizia nr. 554 din 17 decembrie 2013 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012 privind stabilirea salariilor personalului din sectorul bugetar în anul 2013, prorogarea unor termene din acte normative, precum și unele măsuri fiscal-bugetare....	6-8	7.	— Ordin privind modificarea anexei la Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 88/2013 pentru aprobarea tarifului reglementat practicat de operatorul pieței de energie electrică
DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI			
34. — Decizie privind eliberarea, la cerere, a domnului Dumitru Dan Enache din funcția de secretar de stat la Ministerul Economiei	9		
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
15. — Ordin al viceprim-ministrului, ministrul interimar al afacerilor interne, pentru modificarea și completarea		REPUBLICĂRI	
		Legea nr. 61/1991 pentru sancționarea faptelor de încălcare a unor norme de conviețuire socială, a ordinii și liniștii publice	14-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 501**

din 5 decembrie 2013

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 20 alin. (4) și art. 22 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2009 privind organizarea și exploatarea jocurilor de noroc

Augustin Zegrean — președinte
 Valer Dorneanu — judecător
 Petre Lăzăroiu — judecător
 Daniel Marius Morar — judecător
 Mona-Maria Pivniceru — judecător
 Puskás Valentin Zoltán — judecător
 Tudorel Toader — judecător
 Daniela Ramona Marițiu — magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Daniel Arcer.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 20 alin. (4) și art. 22 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2009 privind organizarea și exploatarea jocurilor de noroc, excepție ridicată de Societatea Comercială „Tisza Game” — S.R.L. din Târgu Mureș în Dosarul nr. 4.606/320/2012 al Judecătoriei Târgu Mureș. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 314D/2013.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, sens în care face referire la Decizia Curții Constituționale nr. 1.344/2011.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Sentința civilă din 10 aprilie 2013, pronunțată în Dosarul nr. 4.606/320/2012, **Judecătoria Târgu Mureș a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 20 alin. (4) și art. 22 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2009 privind organizarea și exploatarea jocurilor de noroc**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Tisza Game” — S.R.L. din Târgu Mureș cu ocazia soluționării unei plângeri contravenționale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea acesteia susține că obligarea operatorilor economici de a declara tranzacțiile cu mijloace de joc la comisia de autorizare din cadrul Ministerului Finanțelor Publice constituie o încălcare și o limitare a dreptului de proprietate, garantat și ocrotit de art. 44 alin. (1) și (2) și de art. 136 alin. (5) din Constituție. Astfel, arată că pot exista două situații:

— cumpărătorul licențiat al unor mijloace de joc nedeclarate depune la „comisie” dosarul de autorizare, în vederea exploatarea lor legale, în acest caz, informațiile necesare fiind comunicate odată cu dosarul de autorizare, iar obligația de declarare devine superfluă;

— cumpărătorul licențiat nu depune la „comisie” dosarul de autorizare a mijloacelor de joc, el optând fie pentru nefolosirea bunului respectiv, fie pentru o exploatare comercială neautorizată, expunându-se sancțiunilor legii penale sau contravenționale.

Mai mult, dispozițiile art. 22 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 77/2009 sancționează nedeclararea tranzacției cu amendă, dar și cu confiscarea bunului respectiv, ceea ce contravine prevederilor art. 44 alin. (3), (8) și (9) și art. 56 alin. (2) și (3) din Constituție.

Judecătoria Târgu Mureș nu și-a exprimat opinia referitor la excepția de neconstituționalitate.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul arată că rațiunea textelor de lege criticate pentru neconstituționalitate vizează exercitarea supravegherii de către stat, prin intermediul instituțiilor competente, a acestui tip de activitate economică, ținând seama de necesitatea protecției minorilor ori a altor categorii vulnerabile, a eliminării fraudelor (există posibilitatea modificării frauduloase a mijloacelor de joc prin modificarea parametrilor, în așa fel încât să fie adusă atingere elementelor de șansă sau metodelor de selecție).

Rezultă că textele de lege vizează o serie de condiții legitime impuse de legiuitor pentru accesul la o anumită activitate economică, în considerarea faptului că această activitate este monopol de stat, neputând fi reținută încălcarea textelor constituționale referitoare la dreptul de proprietate privată ori la contribuțiile financiare. De altfel, posibilitatea de exercitare a accesului liber la o activitate economică nu este una absolută; conform art. 45 din Constituție, „Accesul liber al persoanei la o activitate economică, libera inițiativă și exercitarea acestora în condițiile legii sunt garantate”. Iar potrivit art. 44 alin. (9) din Constituție referitor la dreptul de proprietate privată, în condițiile legii, bunurile destinate, folosite sau rezultate din infracțiuni ori contravenții pot fi confiscate. Pentru aceste motive apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 20 alin. (4) și art. 22 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2009 privind organizarea și exploatarea jocurilor de noroc, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 439 din 26 iunie 2009. Dispoziția art. 20 alin. (4) a fost modificată prin articolul unic pct. 15 din Legea nr. 227/2013 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 20/2013 privind înființarea, organizarea și funcționarea

Oficiului Național pentru Jocuri de Noroc și pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2009 privind organizarea și exploatarea jocurilor de noroc, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din 16 iulie 2013. Având în vedere că în cauză se aplică dispoziția de lege în forma de dinainte de modificare, instanța de contencios constituțional este competentă să se pronunțe asupra acesteia.

Textele de lege criticate au următorul cuprins:

— Art. 20 alin. (4): „Operatorii economici care vând sau cumpără mijloace de joc sunt obligați să declare mijloacele de joc care fac obiectul tranzacției comisiei, conform prevederilor normelor de aplicare a prezentei ordonanțe de urgență, în termen de 15 zile lucrătoare de la realizarea acesteia.”;

— Art. 22 alin. (2): „Nerespectarea obligațiilor prevăzute la art. 20 constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 50.000 lei la 100.000 lei, iar mijloacele de joc respective și/sau sumele provenite din operațiunile economice aferente, după caz, se confiscă.”

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții, autorii excepției invocă prevederile constituționale ale art. 44 alin. (1), (2), (3), (8) și (9) referitor la dreptul de proprietate privată, art. 56 alin. (2) și (3) referitor la contribuții financiare și art. 136 alin. (5) referitor la inviolabilitatea, în condițiile legii, a proprietății private.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile de lege criticate reglementează în sarcina operatorilor economici care vând sau cumpără mijloace de joc obligația declarării acestora Comisiei de autorizare a jocurilor de noroc, în termen de 15 zile lucrătoare de la realizarea tranzacției, nerespectarea acestei obligații constituind contravenție și fiind sancționată cu amendă de la 50.000 lei la 100.000 lei și, după caz, cu confiscarea mijloacelor de joc respective și/sau a sumelor provenite din operațiunile economice aferente.

Curtea observă că situația reglementată de textele de lege criticate se circumscrie domeniului activităților de jocuri de noroc, a cărui organizare și exploatare, pe teritoriul României, constituie monopol de stat.

Referitor la acest aspect, Curtea, prin Decizia nr. 205 din 15 mai 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 391 din 6 iunie 2003, a reținut că domeniul jocurilor de noroc ridică serioase probleme pe planul ordinii și al moralei publice, ceea ce justifică adoptarea unor măsuri restrictive.

Totodată, prin Decizia nr. 1.344 din 13 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 32 din 16 ianuarie 2012, Curtea a luat în considerare și jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene în domeniul libertății de a presta servicii. Cu acel prilej, Curtea a reținut că jurisprudența europeană statuează, în esență, următoarele:

— în domeniul reglementării jocurilor de noroc, statele membre dispun de o marjă foarte largă de acțiune;

— obiectivul principal urmărit de reglementarea națională trebuie să fie lupta împotriva criminalității, mai precis protecția consumatorilor de jocuri de noroc împotriva fraudelor săvârșite de operatori;

— o legislație națională destinată să limiteze activitatea operatorilor de jocuri de noroc, în scopul limitării dependenței de jocurile de noroc și pentru a preveni fraudă, este în principiu compatibilă cu dreptul comunitar;

— art. 46 alin. (1) din Tratatul CE permite restricții ale libertății de a presta servicii, justificate de motive de ordine publică, de siguranță publică sau de sănătate publică, cum ar fi obiectivele de protecție a consumatorilor, de prevenire a fraudei și a incitării cetățenilor la o cheltuielă excesivă legată de joc, precum și de prevenire a tulburărilor ordinii sociale în general;

— statele membre sunt libere să stabilească, potrivit propriei scări de valori, obiectivele politicii lor în materie de jocuri de noroc și, eventual, să definească cu precizie nivelul de protecție urmărit. De asemenea, trebuie ca restricțiile pe care le impun

să îndeplinească cerințele care reies din jurisprudența Curții, în special în ceea ce privește proporționalitatea lor.

În lumina acestor considerente, Curtea, prin Decizia nr. 973 din 22 noiembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 57 din 25 ianuarie 2013, a reținut că piața jocurilor de noroc este o piață restrictivă, dreptul de a organiza jocuri de noroc, precum și condițiile de exploatare a acestora constituind monopol de stat, potrivit art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2009.

Plecând de la aceste premise, Curtea, prin aceeași decizie, a constatat că în domeniul exploatarei jocurilor de noroc — monopol de stat — statul poate adopta condițiile pe care le consideră necesare tocmai pentru a salvarda imperativul interesului public, precum și pentru a asigura un control eficient al acestei activități în scopul evitării comportamentelor care intră în sfera penalului.

Așa fiind, Curtea constată că impunerea în sarcina operatorilor economici care vând sau cumpără mijloace de joc de a declara mijloacele de joc care fac obiectul tranzacției comisiei, în termen de 15 zile lucrătoare de la realizarea acesteia, se circumscrie tocmai dreptului statului de a impune reguli de disciplină economică, cu atât mai mult cu cât activitatea în cauză este monopol de stat, neputând fi, astfel, reținută încălcarea textelor constituționale referitoare la dreptul de proprietate privată ori la contribuțiile financiare.

În ceea ce privește critica potrivit căreia dispozițiile art. 22 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 77/2009, care sancționează nedeclararea tranzacției cu amendă, dar și cu confiscarea bunului respectiv, contravin prevederilor art. 44 alin. (3), (8) și (9) din Constituție, Curtea observă că nici aceasta nu poate fi reținută.

Astfel, accesul liber al persoanei la o activitate economică nu înlătură obligația comerciantului de a se conforma regulilor de comerț și, de asemenea, nu exclude instituirea, prin lege, a sancțiunii confiscării mărfurilor, produselor sau sumelor de bani destinate desfășurării unor activități comerciale ilicite (în acest sens, Decizia nr. 472 din 4 noiembrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 52 din 17 ianuarie 2005).

Curtea a reținut, prin Decizia nr. 154 din 17 martie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 298 din 11 aprilie 2005, că prin săvârșirea unei contravenții se încalcă o normă legală care reglementează un anumit domeniu de activitate. Acest fapt constituie, *eo ipso*, o cauză de înlăturare a prezumției generale de dobândire licită a averii. O interpretare contrară ar duce la concluzia eronată că proprietatea ar trebui ocrotită în orice condiții, inclusiv când legea este încălcată. Interdicția confiscării averii dobândite licit și prezumția caracterului licit al dobândirii, reguli stabilite de alin. (8) al art. 44 din Constituție, nu exclud posibilitatea confiscării bunurilor destinate, folosite sau rezultate din contravenții potrivit alin. (9). Prin însăși săvârșirea contravenției autorul acesteia se situează în afara sferei licitelui, cu consecința firească, prevăzută de art. 44 alin. (9) din Constituție, a posibilității de a suferi rigorile legii, între care și confiscarea bunurilor destinate, folosite sau rezultate din fapta sa.

De asemenea, Curtea Constituțională a stabilit în mod constant, în jurisprudența sa, că aplicarea și executarea unor sancțiuni pecuniare, inclusiv măsura confiscării unor bunuri sau valori, cu toate că determină în mod direct diminuarea patrimoniului celui sancționat, nu încălcă dispozițiile constituționale privind ocrotirea proprietății private, întrucât sunt consecința unor încălcări ale legii (în acest sens sunt, de exemplu, Decizia nr. 67 din 18 aprilie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 334 din 19 iulie 2000, precum și Decizia nr. 261 din 24 iunie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 561 din 5 august 2003).

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Societatea Comercială „Tisza Game” — S.R.L. din Târgu Mureș în Dosarul nr. 4.606/320/2012 al Judecătorei Târgu Mureș și constată că dispozițiile art. 20 alin. (4) și art. 22 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2009 privind organizarea și exploatarea jocurilor de noroc sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătorei Târgu Mureș și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 5 decembrie 2013.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,

Daniela Ramona Marițiu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 526

din 12 decembrie 2013

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. V din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 15/2012 privind stabilirea unor măsuri financiare în domeniul asigurărilor sociale de sănătate și al finanțelor publice

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. V din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 15/2012 privind stabilirea unor măsuri financiare în domeniul asigurărilor sociale de sănătate și al finanțelor publice, excepție ridicată de Comuna Mădăraș, prin primar, în Dosarul nr. 234/43/2012 al Curții de Apel Târgu Mureș — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 491D/2013.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, sens în care face referire la deciziile Curții Constituționale nr. 48/2013, nr. 1.047/2012 și nr. 558/2012.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 19 aprilie 2013, pronunțată în Dosarul nr. 234/43/2012, **Curtea de Apel Târgu Mureș — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a**

dispozițiilor art. V din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 15/2012 privind stabilirea unor măsuri financiare în domeniul asigurărilor sociale de sănătate și al finanțelor publice, excepție ridicată de Comuna Mădăraș, prin primar, cu ocazia soluționării unei cauze de contencios administrativ întemeiate pe dispozițiile art. 9 din Legea nr. 554/2004.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea acesteia susține, în esență, că Guvernul a adoptat textul contestat, pe calea Ordonanței de urgență, fără justificarea vreunui caz excepțional, de extremă urgență și de interes general în conformitate cu art. 115 alin. (4) din Constituție. Modul de adoptare a ordonanței nu îndeplinește nici condiția statuată prin art. 115 alin. (6) din Constituție. Măsura restituirii încalcă dreptul administrației publice locale la autonomia locală, consacrată de art. 120 alin. (1) din Constituție, astfel o asemenea măsură nu poate fi adoptată de Guvern prin procedura ordonanței de urgență. În continuare, face referire la Decizia Curții Constituționale nr. 255/2005.

Curtea de Apel Târgu Mureș — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, face referire la jurisprudența Curții Constituționale, de exemplu deciziile nr. 558/2012, nr. 1.047/2012, nr. 1.063/2012 și 48/2013.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. V din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 15/2012 privind stabilirea unor măsuri financiare în domeniul asigurărilor sociale de sănătate și al finanțelor publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 306 din 8 mai 2012, cu următorul conținut: „(1) *Sumele defalcate din taxa pe valoarea adăugată pentru echilibrarea bugetelor locale acordate unităților administrativ-teritoriale în anul 2012 prin Hotărârea Guvernului nr. 255/2012 privind alocarea unei sume din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2012, pentru unele unități administrativ-teritoriale, pentru plata unor arierate aferente cheltuielilor curente și de capital, precum și pentru cofinanțarea unor proiecte cu finanțare externă nerambursabilă, neutilizate până la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, se restituie de către ordonatorii principali de credite ai bugetelor locale la bugetul de stat, în contul din care acestea au fost încasate. Restituirea sumelor neutilizate se efectuează pe bază de ordine de plată pentru Trezoreria Statului, întocmite distinct, în care la rubrica «Explicații» se va preciza obligatoriu «Restituire sume defalcate din TVA încasate potrivit Hotărârii Guvernului nr. 255/2012, rămase neutilizate».*

(2) *Regularizarea cu bugetul de stat a sumelor prevăzute la alin. (1) se realizează în termen de 3 zile lucrătoare de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.*

(3) *Cu sumele restituite potrivit alin. (2) se reîntregește Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, potrivit instrucțiunilor emise de Ministerul Finanțelor Publice.»*

În opinia autorului excepției, prevederile criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 115 alin. (4) referitor la competența Guvernului de a adopta ordonanțe de urgență în situații extraordinare și art. 120 referitor la principiile de bază ale administrației publice locale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra dispozițiilor de lege criticate prin raportare la aceleași prevederi constituționale, exemple în acest sens fiind Decizia nr. 48 din 12 februarie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 201 din 9 aprilie 2013, Decizia nr. 558 din 24 mai 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 382 din 7 iunie 2012, Decizia nr. 1.047 din 11 decembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 97 din 18 februarie 2013.

Astfel, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, pentru emiterea unei ordonanțe de urgență este necesară existența unei stări de fapt obiective, cuantificabile, independente de voința Guvernului, care pune în pericol un interes public. Prin Decizia nr. 255 din 11 mai 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 511 din 16 iunie 2005, și prin Decizia nr. 1.008 din 7 iulie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 507 din 23 iulie 2009, Curtea a reținut implicațiile deosebirii terminologice dintre noțiunea de „*caz excepțional*”, utilizată în accepțiunea art. 114 alin. (4) din Constituție anterior revizuirii, și cea de „*situație extraordinară*”, arătând că, deși diferența dintre cei doi termeni, din punctul de vedere al gradului de abatere de la obișnuit sau comun căruia îi dau expresie, este evidentă, același legiuitor a simțit nevoia să o pună la adăpost de orice interpretare de natură să minimalizeze o atare diferență, prin adăugarea sintagmei „a căror reglementare nu

poate fi amânată”, consacrand, astfel, *in terminis* imperativul urgenței reglementării.

Prin aceleași decizii, Curtea a reamintit jurisprudența sa pronunțată anterior revizuirii Legii fundamentale și a precizat că de esența cazului excepțional este caracterul său obiectiv, în sensul că „existența sa nu depinde de voința Guvernului care, în asemenea împrejurări, este constrâns să reacționeze prompt pentru apărarea unui interes public pe calea ordonanței de urgență” (Decizia nr. 83 din 19 mai 1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 211 din 8 iunie 1998).

Curtea a reținut că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 15/2012 a fost adoptată — astfel cum reiese din preambulul acesteia — avându-se în vedere:

— presiunile și riscurile determinate de evoluțiile economice interne și externe, necesitatea susținerii creșterii economice și a reducerii inflației, precum și cerința asigurării cu prioritate a sumelor destinate finanțării proiectelor de infrastructură și a cofinanțării proiectelor finanțate din fonduri europene și a contribuției României la bugetul comunitar;

— necesitatea evitării acestor riscuri prin adoptarea unei politici de restrângere a cheltuielilor bugetare;

— Hotărârea Guvernului nr. 255/2012 privind alocarea unei sume din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2012, pentru unele unități administrativ-teritoriale, care nu poate fi aplicată de acestea, deoarece nu înregistrează arierate și nu au în derulare proiecte finanțate din fonduri externe nerambursabile care să necesite cofinanțare.

Totodată, potrivit Deciziei Curții Constituționale nr. 558 din 24 mai 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 382 din 7 iunie 2012, dacă prin Hotărârea Guvernului nr. 255/2012 au fost alocate astfel de sume fără a exista o justificare reală, Guvernul este îndreptățit să dispună restituirea acestora fără a mai aștepta închiderea exercițiului bugetar, întrucât, pe de o parte, sursa din care au fost alocate aceste sume o reprezintă Fondul de rezervă la dispoziția Guvernului, ce reprezintă o finanțare extraordinară, iar, pe de altă parte, Guvernul are obligația de a adopta măsuri care să prevină folosirea acestor sume în alte scopuri decât cele stabilite. Aceste două elemente justifică urgența adoptării măsurii restituirii prevăzute de dispozițiile actului normativ criticat.

Așa fiind, Curtea a constatat, pe de-o parte, că aceste împrejurări se încadrează în conceptul constituțional de „situații extraordinare a căror reglementare nu poate fi amânată”, astfel cum acesta a fost definit în jurisprudența sa, iar, pe de altă parte, că urgența a fost motivată corespunzător în cuprinsul ordonanței de urgență criticate.

De asemenea, prin Decizia nr. 558 din 24 mai 2012, Curtea a constatat nejustificată susținerea potrivit căreia dispozițiile art. V din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 15/2012 prin care se dispune restituirea sumelor acordate prin Hotărârea Guvernului nr. 255/2012 și necheltuite ar încălca prevederile art. 120 din Constituție în cazul restituirii sumelor neutilizate și care nici nu au o justificare reală. Cu acel prilej, Curtea, făcând referire la jurisprudența sa în materie, a constatat că principiul autonomiei locale financiare constă în dreptul și capacitatea efectivă a autorităților administrației publice locale de a soluționa și de a gestiona, în numele și în interesul colectivităților locale pe care le reprezintă, treburile publice, în condițiile legii. Principiul autonomiei locale nu presupune totală independență și competența exclusivă a autorităților publice din unitățile administrativ-teritoriale, ci acestea sunt obligate să se supună reglementărilor legale general valabile pe întreg teritoriul țării și dispozițiilor legale adoptate pentru protejarea intereselor naționale.

De asemenea, Curtea a reținut că acest principiu este dezvoltat de art. 16 din Legea nr. 273/2006 privind finanțele

publice locale. Astfel, unitățile administrativ-teritoriale sunt îndreptățite să își constituie și să utilizeze, în condițiile legii, resurse financiare suficiente în raport cu toate nevoile colectivităților locale; în scopul mai sus arătat, autoritățile administrației publice locale au competența stabilirii nivelurilor impozitelor și taxelor locale, în anumite limite stabilite de lege. Principiul autonomiei locale financiare presupune libertatea unităților administrativ-teritoriale de a-și efectua cheltuielile prevăzute în limita veniturilor aprobate prin bugetul local. Eventualele situații urgente, apărute pe parcursul exercițiului bugetar, pot fi rezolvate, în concret, prin acordarea de către Guvern a unor sume suplimentare din Fondul de rezervă aflat la dispoziția sa (cum, de altfel, s-a și realizat în cazul Hotărârii Guvernului nr. 255/2012), însă alocarea și cheltuirea acestor sume trebuie să fie făcute numai dacă există o justificare obiectivă și reală care să stea la baza acestora.

În esență, Fondul de rezervă aflat la dispoziția Guvernului trebuie să constituie o rezervă reală, folosită exclusiv în cazul perioadelor dificile, doar în ultimă instanță și numai în condițiile în care au fost epuizate toate celelalte căi de finanțare ale unui/unei obiectiv/acțiuni.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Comuna Mădăraș, prin primar, în Dosarul nr. 234/43/2012 al Curții de Apel Târgu Mureș — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. V din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 15/2012 privind stabilirea unor măsuri financiare în domeniul asigurărilor sociale de sănătate și al finanțelor publice sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Târgu Mureș — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 12 decembrie 2013.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 554

din 17 decembrie 2013

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012 privind stabilirea salariilor personalului din sectorul bugetar în anul 2013, prorogarea unor termene din acte normative, precum și unele măsuri fiscal-bugetare

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ionița Cochintu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Carmen-Cătălina Gliga.

Caracteristica urgenței însoțește alocarea acestor sume din momentul constatării stării de necesitate cu privire la unele cheltuieli apărute în timpul exercițiului bugetar până în momentul efectuării plăților pentru care acestea au fost solicitate. Astfel, inexistența unei situații care să se circumscrie stării de urgență care să fi stat la baza alocării sumelor din Fondul de rezervă la dispoziția Guvernului constituie premisa unei eventuale deturnării a scopului pentru care aceste sume au fost alocate, prin posibila direcționare a lor spre alte destinații.

Prin urmare, Curtea a constatat nejustificată susținerea potrivit căreia dispozițiile art. V din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 15/2012 prin care se dispune restituirea sumelor acordate prin Hotărârea Guvernului nr. 255/2012 și necheltuite ar încălca prevederile art. 120 din Constituție în cazul restituirii sumelor neutilizate și care nici nu au o justificare reală.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să ducă la reconsiderarea jurisprudenței Curții, atât considerentele, cât și soluția pronunțată în deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012 privind stabilirea salariilor personalului din sectorul bugetar în anul 2013, prorogarea unor termene din acte normative, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, excepție ridicată de Mihai Dumitru, Vasile Lungu, Dumitru Barbu, George Mitu, Ion Năstăsoiu, Mihăiță Nicolae, Mihai Oancea, Sandu Radu, Ion Toma — prin Asociația Uniunea Democratică a Revoluționarilor Adevărați din România, în Dosarul nr. 2.761/114/2013 al Tribunalului Buzău — Secția I civilă și care

formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 547D/2013.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, întrucât din preambulul ordonanței de urgență reiese care sunt motivele pentru care s-a recurs la legiferarea pe această cale, fiind respectate atât prevederile art. 115 alin. (4), cât și ale art. 115 alin. (5) din Constituție.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 4 septembrie 2013, pronunțată în Dosarul nr. 2.761/114/2013, **Tribunalul Buzău — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012 privind stabilirea salariilor personalului din sectorul bugetar în anul 2013, prorogarea unor termene din acte normative, precum și unele măsuri fiscal-bugetare**, excepție ridicată de Mihai Dumitru, Vasile Lungu, Dumitru Barbu, George Mitu, Ion Năstăsou, Mihăiță Nicolae, Mihai Oancea, Sandu Radu, Ion Toma — prin Asociația Uniunea Democratică a Revoluționarilor Adevărați din România, într-o cauză având ca obiect soluționarea unor pretenții întemeiate pe dispozițiile Legii recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989, precum și față de persoanele care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin, în esență, că prevederile art. 9 ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 84/2012 sunt neconstituționale, deoarece, pe de o parte, nu respectă condițiile stabilite de dispozițiile art. 115 alin. (4) din Constituție, respectiv: existența unei situații extraordinare, imposibilitatea amânării reglementării acestei situații și motivarea urgenței în cuprinsul ordonanței de urgență. Pe de altă parte, se arată că nu se respectă nici cerința prevăzută de dispozițiile constituționale ale art. 115 alin. (5), care statuează că ordonanța de urgență intră în vigoare numai după depunerea sa spre dezbateră în procedură de urgență la Camera competentă să fie sesizată și după publicarea ei în Monitorul Oficial al României. În acest sens se precizează că actul normativ criticat a fost adoptat de către Guvern la data de 12 decembrie 2012, fiind publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 845 din 13 decembrie 2012, și a produs efecte încă din 1 ianuarie 2013, fără ca în prealabil să fi fost depus la „Camera parlamentară” spre dezbateră.

Tribunalul Buzău — Secția I civilă nu și-a exprimat opinia cu privire la temeinicia excepției de neconstituționalitate.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că prevederile art. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012 sunt constituționale, întrucât, raportat la jurisprudența Curții Constituționale în materia determinării cerințelor prevăzute de art. 115 alin. (4) din Constituție, în preambulul și nota de fundamentare ale ordonanței de urgență existența unei situații extraordinare și urgența emiterii actului normativ criticat este motivată de Guvern prin trei elemente independente de voința sa, și anume: riscul ca la 1 ianuarie 2013 să nu existe politici fiscale și bugetare asumate prin Programul de guvernare de

către noul Guvern investit în urma alegerilor parlamentare din data de 9 decembrie 2012; încetarea aplicabilității, la data de 31 decembrie 2012, a măsurilor financiare în domeniul bugetar instituite prin Legea nr. 283/2011 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar; neadoptarea măsurilor și pentru anul 2013 ar fi determinat afectarea semnificativă a sustenabilității finanțelor publice, generând un impact suplimentar asupra cheltuielilor bugetare și, respectiv, asupra deficitului bugetar de 6,8% din produsul intern brut.

Referitor la critica de neconstituționalitate din perspectiva art. 115 alin. (5) din Constituție, arată că, din urmărirea procesului legislativ la Camera Deputaților, reiese că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012 a fost înregistrată la Senat, pentru dezbateră, cu nr. b409 din data de 13 decembrie 2012 (Adresa nr. E 169/13-12-2012), fiind îndeplinite, astfel, condițiile reglementate de art. 115 alin. (5) teza întâi din Legea fundamentală.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012 privind stabilirea salariilor personalului din sectorul bugetar în anul 2013, prorogarea unor termene din acte normative, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 845 din 13 decembrie 2012, care au următorul cuprins:

— Art.9: „*Prevederile art. 15, 18, 19 și 20 ale art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 283/2011, se aplică în mod corespunzător și în anul 2013.*”

Dispozițiile art. 18 ale art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, menționate în prevederile criticate și care au incidență în prezenta cauză, au următorul cuprins: „*În anul 2012, indemnizațiile prevăzute la art. 4 alin. (4) din Legea recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989, precum și față de persoanele care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004, cu modificările și completările ulterioare, nu se acordă.*”

În susținerea neconstituționalității dispozițiilor criticate sunt invocate prevederile constituționale ale art. 115 alin. (4) și (5) referitoare la adoptarea și intrarea în vigoare a ordonanțelor de urgență.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține următoarele:

1. Prin art. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012 legiuitorul delegat dispune că anumite prevederi din

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 283/2011, se aplică în mod corespunzător și în anul 2013.

Din analiza evoluției legislative, se observă că Legea nr. 283/2011 aprobată, cu modificări și completări, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar. Astfel, Legea nr. 283/2011, prin articolul său unic, pe de-o parte, modifică titlul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2010, titlu care va avea următorul cuprins: „*Ordonanță de urgență pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar*”, iar, pe de altă parte, introduce un nou articol, art. II [art. 1—23], în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010.

Astfel, prin Legea nr. 283/2011 s-a urmărit nu doar aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2010 care modifică dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 37/2008, dar și completarea măsurilor financiare dispuse prin aceste acte normative în sensul adaptării acestora la condițiile economice marcate de traversarea unei perioade de criză, atât la nivel național, cât și mondial, și de imperativul reechilibrării situației economice a țării, care impune, între altele, reducerea ori limitarea unor cheltuieli bugetare destinate plății unor drepturi bănești.

La aceste condiții se circumscriu și prevederile criticate în cauza de față, care nu fac altceva decât să prelungească și pentru anul 2013 aplicarea măsurilor instituite deja prin actele normative menționate și care, la rândul lor, au constituit obiect al controlului de neconstituționalitate, sens în care este Decizia nr. 1.576 din 7 decembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 32 din 16 ianuarie 2012, sau Decizia nr. 193 din 2 aprilie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 416 din 10 iulie 2013, prin care instanța de contencios constituțional a respins, ca neîntemeiate, criticile de neconstituționalitate formulate.

2. În preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 84/2012 se arată că aceasta a fost adoptată avându-se în vedere încetarea aplicabilității, la data de 31 decembrie 2012, a măsurilor financiare în domeniul bugetar instituite prin Legea nr. 283/2011 și faptul că există riscul ca la 1 ianuarie 2013 să nu existe politici fiscale și bugetare asumate prin Programul de guvernare de către noul Guvern investit în urma alegerilor parlamentare din data de 9 decembrie 2012. Or, neadoptarea

acestor măsuri și pentru anul 2013 ar fi determinat afectarea semnificativă a sustenabilității finanțelor publice, generând un impact suplimentar asupra cheltuielilor bugetare și, respectiv, asupra deficitului bugetar de 6,8% din produsul intern brut.

Totodată, Curtea observă că prin Decizia nr. 1.533 din 28 noiembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 905 din 20 decembrie 2011, instanța de contencios constituțional a reliefat necesitatea creării unui echilibru între interesele generale ale societății și interesele particulare ale persoanelor, sens în care este și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, care a statuat că un stat contractant, mai ales atunci când elaborează și pune în practică o politică în materie fiscală, se bucură de o marjă largă de apreciere, cu condiția existenței unui „just echilibru” între cerințele interesului general și imperativele apărării drepturilor fundamentale ale omului, Hotărârea din 23 februarie 2006, pronunțată în Cauza *Stere și alții împotriva României*, paragraful 50.

Având în vedere cele prezentate în expunerea de motive, precum și faptul că legiuitorul trebuie să dispună, la punerea în aplicare a politicilor sale, mai ales cele sociale și economice, de o marjă de apreciere pentru a se pronunța atât asupra existenței unei probleme de interes public care necesită un act normativ, cât și asupra alegerii modalităților de aplicare a acestuia (Hotărârea din 4 septembrie 2012, pronunțată în Cauza *Dumitru Daniel Dumitru și alții împotriva României*, paragraful 49), excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor criticate raportată la art. 115 alin. (4) din Constituție apare ca neîntemeiată.

3. Referitor la susținerea potrivit căreia nu se respectă cerința prevăzută de dispozițiile constituționale ale art. 115 alin. (5), din analiza procesului legislativ, Curtea observă că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012 a fost adoptată de Guvern în data de 12 decembrie 2012, înregistrată la Senat pentru dezbateră, ca primă Cameră, cu nr. Bp409 din data de 13 decembrie 2012 (Adresa nr. E 169/13.12.2012), și publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 845 din 13 decembrie 2012. Având în vedere că au fost îndeplinite condițiile privind intrarea în vigoare a ordonanțelor de urgență, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor criticate, raportată la art. 115 alin. (5) din Constituție, urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

De altfel, cele statuate la art. 115 alin. (5) din Constituție nu sunt în sensul că ordonanța de urgență ar putea să intre în vigoare, deci să producă efecte juridice, numai după ce a parcurs dezbateră parlamentară, ci condiția este să fie depusă la Camera competentă spre dezbateră și să fie publicată în Monitorul Oficial al României.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Mihai Dumitru, Vasile Lungu, Dumitru Barbu, George Mitu, Ion Năstăsioiu, Mihăiță Nicolae, Mihai Oancea, Sandu Radu, Ion Toma (prin Asociația Uniunea Democratică a Revoluționarilor Adevărați din România) în Dosarul nr. 2.761/114/2013 al Tribunalului Buzău — Secția I civilă și constată că dispozițiile art. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012 privind stabilirea salariilor personalului din sectorul bugetar în anul 2013, prorogarea unor termene din acte normative, precum și unele măsuri fiscal-bugetare sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Buzău — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 17 decembrie 2013.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ionita Cochintu

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI
GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIM-MINISTRUL

DECIZIE

**privind eliberarea, la cerere, a domnului Dumitru Dan Enache
din funcția de secretar de stat la Ministerul Economiei**

Având în vedere cererea de demisie a domnului Dumitru Dan Enache, precum și Adresa ministrului delegat pentru întreprinderi mici și mijlocii, mediul de afaceri și turism, înregistrată la Cabinetul Primului-Ministru sub nr. 5/396 din 27 ianuarie 2014,

în temeiul art. 15 lit. d) și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Dumitru Dan Enache se eliberează, la cerere, din funcția de secretar de stat la Ministerul Economiei.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Ion Moraru

București, 7 februarie 2014.
Nr. 34.

**ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE
ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE**

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE

ORDIN

**pentru modificarea și completarea
Ordinului ministrului afacerilor interne nr. 66/2013
privind coordonarea activității și delegarea unor competențe
în cadrul Ministerului Afacerilor Interne**

În temeiul prevederilor art. 7 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Interne, aprobată cu modificări prin Legea nr. 15/2008, cu modificările și completările ulterioare,

viceprim-ministrul, ministrul interimar al afacerilor interne, emite următorul ordin:

Art. I. — Ordinul ministrului afacerilor interne nr. 66/2013 privind coordonarea activității și delegarea unor competențe în cadrul Ministerului Afacerilor Interne, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 296 din 23 mai 2013, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 5 alineatul (1), sintagma „Secretarul de stat pentru situații de urgență și prefecturi” se modifică și se înlocuiește cu sintagma „Secretarul de stat”.

2. La articolul 5 alineatul (1), după litera i) se introduce o nouă literă, litera j), cu următorul cuprins:

„j) Direcția medicală”.

3. La articolul 6 alineatul (1), litera e) se abrogă.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Viceprim-ministru,
ministrul interimar al afacerilor interne,
Gabriel Oprea

București, 1 februarie 2014.
Nr. 15.

MINISTERUL DEZVOLTĂRII REGIONALE ȘI ADMINISTRAȚIEI PUBLICE

ORDIN**privind acordarea titlului de parc industrial Societății SLATINA INDUSTRIAL PARC — S.A.**

Având în vedere prevederile:

— art. 2 și art. 32 alin. (1) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 96/2012 privind stabilirea unor măsuri de reorganizare în cadrul administrației publice centrale și pentru modificarea unor acte normative, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2013, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 8 alin. (7) și (8) și art. 9 din Legea nr. 186/2013 privind constituirea și funcționarea parcurilor industriale, în temeiul art. 12 alin. (7) din Hotărârea Guvernului nr. 1/2013 privind organizarea și funcționarea Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice, cu modificările ulterioare,

viceprim-ministrul, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice, emite următorul ordin:

Art. 1. — (1) Se dispune acordarea titlului de parc industrial societății SLATINA INDUSTRIAL PARC — S.A., cu sediul în județul Olt, municipiul Slatina, str. Crișan nr. 33, camera 11, cod unic de înregistrare 32410025, care administrează parcul industrial constituit pe terenul având datele de identificare prevăzute la art. 2.

(2) Durata titlului de parc industrial acordat potrivit alin. (1) este de 30 de ani, în condițiile respectării caracteristicilor de parc industrial prevăzute de legislația în vigoare.

Art. 2. — (1) Terenul pentru care se acordă titlul de parc industrial are următoarele caracteristici:

a) este amplasat pe teritoriul administrativ al municipiului Slatina, județul Olt, și este înscris în cartea funciară nr. 55958, nr. cadastral 55958;

b) are o suprafață de 31,25 ha.

(2) Locația terenului pentru care se acordă titlul de parc industrial este prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 3. — Societatea-administrator transmite Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice un raport anual privind dezvoltarea parcului industrial.

Art. 4. — Titlul de parc industrial, acordat potrivit prezentului ordin, conferă operatorilor economici din parcul industrial dreptul

la facilitățile prevăzute de art. 20 din Legea nr. 186/2013 privind constituirea și funcționarea parcurilor industriale, în situația îndeplinirii condițiilor stipulate în:

a) Regulamentul (CE) nr. 800/2008 al Comisiei din 6 august 2008 de declarare a anumitor categorii de ajutoare compatibile cu piața comună în aplicarea articolelor 87 și 88 din tratat (Regulament general de exceptare pe categorii de ajutoare), publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene seria L nr. 214 din 9 august 2008;

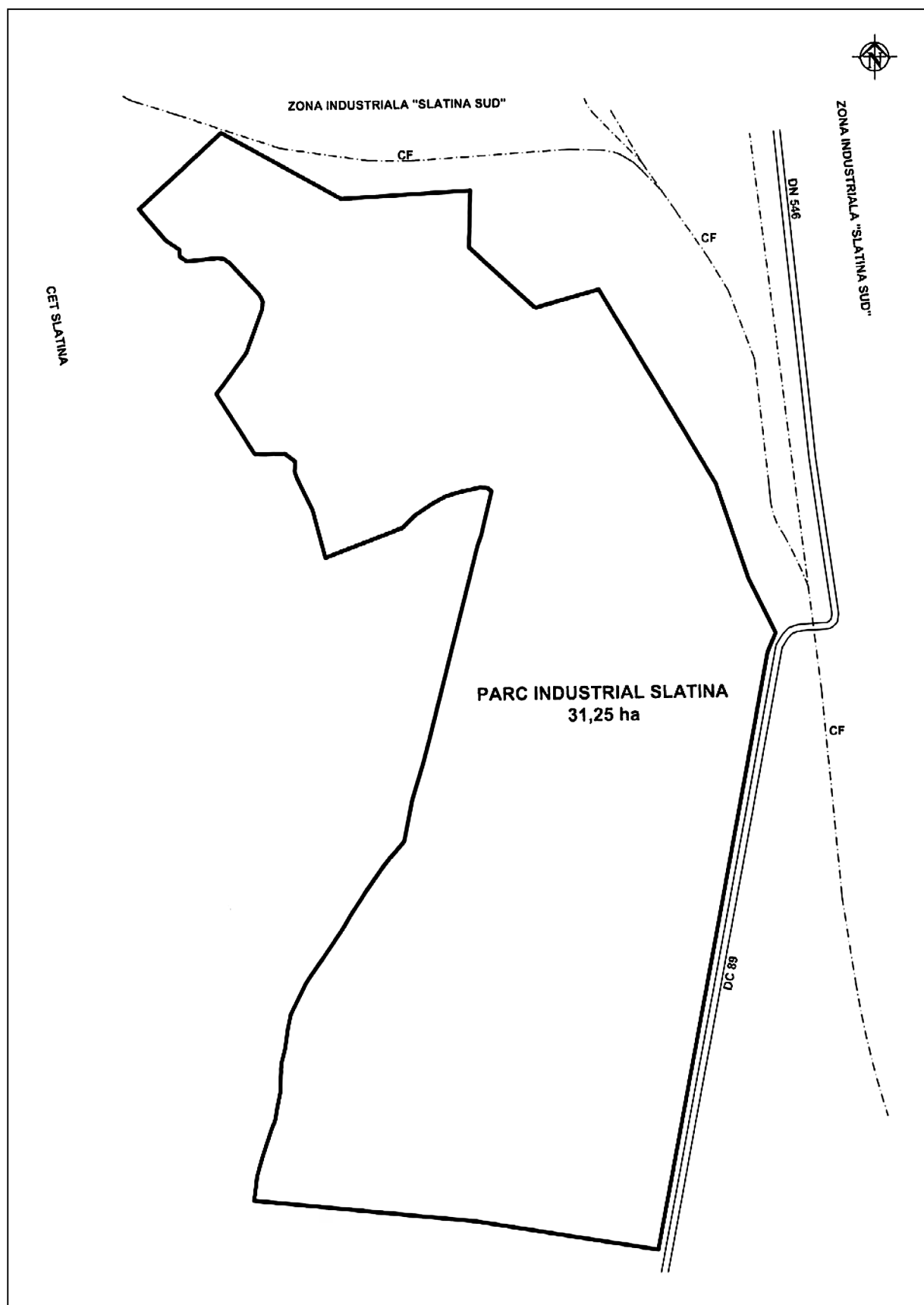
b) Regulamentul (CE) nr. 1.998/2006 al Comisiei din 15 decembrie 2006 privind aplicarea articolelor 87 și 88 din tratat ajutoarelor *de minimis*;

c) Ordinul viceprim-ministrului, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice, nr. 2.980/2013 privind aprobarea condițiilor de acordare a măsurilor de sprijin pentru investițiile realizate în parcurile industriale.

Art. 5. — Furnizorul ajutorului de stat acordat în temeiul titlului de parc industrial acordat potrivit prezentului ordin este municipiul Slatina, județul Olt.

Art. 6. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Viceprim-ministru,
ministrul dezvoltării regionale și administrației publice,
Shhaideh Sevil,
secretar de stat

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

ORDIN

privind modificarea și completarea Ordinului președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 95/2013 privind aprobarea tarifelor și contribuțiilor bănești percepute de Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei

Având în vedere dispozițiile art. 2 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2007 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 160/2012,

președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei emite următorul ordin:

Art. I. — Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 95/2013 privind aprobarea tarifelor și contribuțiilor bănești percepute de Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 821 din 23 decembrie 2013, se modifică și se completează după cum urmează:

1. După articolul 3 se introduce un nou articol, articolul 31, cu următorul cuprins:

„Art. 31. — Se aprobă tarifele percepute de către Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei pentru autorizarea furnizorilor de energie electrică și gaze naturale să participe la licitațiile de certificate de emisii de gaze cu efect de seră, în conformitate cu prevederile art. 18 alin. (2) din Regulamentul (UE) nr. 1.031/2010 al Comisiei din 12 noiembrie 2010 privind calendarul, administrarea și alte aspecte ale licitării certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră în temeiul Directivei 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră, conform anexei nr. 6 care face parte integrantă din prezentul ordin.”

2. Punctul 1 din anexa nr. 3 se modifică și va avea următorul cuprins:

„1. Titularii licențelor acordate de Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei pentru desfășurarea de activități comerciale în sectorul energiei electrice și al energiei termice produse în cogenerare au obligația de a plăti anual Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei o contribuție bănească după cum urmează:

a) pentru persoana juridică titulară de licență, contribuția care se percepe este egală cu 0,08% din cifra de afaceri realizată de aceasta în anul 2013 din activitățile comerciale ce fac obiectul licențelor pe care le deține, dar nu mai puțin de 2.500 lei, cu excepția persoanei juridice prevăzute la lit. b);

b) pentru persoana fizică și juridică deținătoare exclusiv a unei licențe pentru exploatarea comercială a capacităților de producere a energiei electrice cu putere totală instalată până la 1 MW inclusiv, contribuția care se percepe este egală cu 250 lei.”

3. La punctul 2 din anexa nr. 3, partea introductivă se modifică și va avea următorul cuprins:

„2. În cazul oricărei persoane juridice care intră sub incidența pct. 1 lit. a), care este titulară a unei unice licențe acordate de către Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei.”

4. Punctul 14 din anexa nr. 3 se abrogă.

5. După anexa nr. 5 se introduce o nouă anexă, anexa nr. 6, având cuprinsul prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — Departamentele și direcțiile din cadrul Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, precum și persoanele fizice și juridice a căror activitate, potrivit legii, se află în competența de reglementare a acestora vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei,
Niculescu Havarileț

București, 5 februarie 2014.
Nr. 6.

ANEXĂ
(Anexa nr. 6 la Ordinul nr. 95/2013)

TARIFELE

percepute pentru autorizarea furnizorilor de energie electrică și gaze naturale să participe la licitațiile de certificate de emisii de gaze cu efect de seră, în conformitate cu prevederile art. 18 alin. (2) din Regulamentul (UE) nr. 1.031/2010 al Comisiei din 12 noiembrie 2010 privind calendarul, administrarea și alte aspecte ale licitării certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră în temeiul Directivei 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră

Nr. crt.	Activitatea Obiectul solicitării	Tariful (lei)
1	Acordarea/Modificarea autorizației pentru participarea la licitațiile de certificate de emisii de gaze cu efect de seră	1.000
2	Analiza documentației anexate cererii pentru acordarea/modificarea unei autorizații pentru participarea la licitațiile de certificate de emisii de gaze cu efect de seră*)	1.000

*) Tariful de analiză:

a) se deduce din tariful de acordare a autorizației/licenței;

b) nu se restituie solicitantului, în cazul în care Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei refuză acordarea ori modificarea autorizației/licenței sau clasează solicitarea respectivă.

NOTĂ:

Instituțiile publice din domeniile de învățământ și sănătate sunt scutite de plata tarifelor înscrise în tabelul de mai sus.

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

ORDIN**privind modificarea anexei la Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 88/2013 pentru aprobarea tarifului reglementat practicat de operatorul pieței de energie electrică**

Având în vedere prevederile art. 75 alin. (1) lit. g), art. 76 alin. (1) și art. 79 alin (3) din Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012, precum și ale Metodologiei de stabilire a tarifului reglementat practicat de operatorul pieței de energie electrică, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 67/2013, în temeiul art. 5 alin. (1) lit. b) și alin. (5) și art. 9 alin. (1) lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2007 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 160/2012,

președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei emite prezentul ordin.

Art. I. — Anexa la Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 88/2013 pentru aprobarea tarifului reglementat practicat de operatorul pieței de energie electrică, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 788 din 16 decembrie 2013, se modifică și se înlocuiește cu anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — În termen de 10 zile de la intrarea în vigoare a prezentului ordin, Societatea Comercială Operatorul Pieței de Energie Electrică și de Gaze Naturale „OPCOM” — S.A. emite facturi pentru producătorii cu $P_i \leq 1$ MW corespunzător valorilor

din tabelul prevăzut în anexa la prezentul ordin, concomitent cu stornarea facturilor emise pe baza valorilor din anexa la Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 88/2013.

Art. III. — Operatorii economici din cadrul sectorului energiei electrice duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. IV. — Departamentele de specialitate din cadrul Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei urmăresc respectarea prevederilor prezentului ordin.

Art. V. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei,
Niculae Havrileț

București, 5 februarie 2014.
Nr. 7.

ANEXĂ
(Anexa la Ordinul nr. 88/2013)

Tariful reglementat practicat de operatorul pieței de energie electrică

Denumire componentă	Tarif	UM
Componenta de înscriere la piețele centralizate, T_{inscr}	440	lei/participant
Componenta de administrare a piețelor centralizate, T_{admin} , pentru participanți, cu excepția producătorilor cu $P_i \leq 1$ MW	10.100	lei/participant/an/piață
Componenta de administrare a piețelor centralizate, T_{admin} , pentru producători cu $100 \text{ kW} < P_i \leq 1$ MW	1.000	lei/participant/an/piață
Componenta de administrare a piețelor centralizate, T_{admin} , pentru producători cu $P_i \leq 100$ kW	200	lei/participant/an/piață
Componenta de realizare a tranzacțiilor pe piețele centralizate în care operatorul pieței de energie electrică este contraparte, $T_{\text{tranz contraparte}}$	0,40	lei/unitate tranzacționată
Componenta de realizare a tranzacțiilor pe piețele centralizate în care operatorul pieței de energie electrică nu este contraparte, $T_{\text{tranz bilateral}}$	0,05	lei/unitate tranzacționată

NOTĂ:

1. Tarifele nu conțin taxa pe valoarea adăugată (TVA).

2. Producătorii de energie electrică care au obligația de achiziție de certificate verzi, cărora le sunt aplicabile exclusiv prevederile art. 8 alin. (1) lit. b) și/sau c) din Legea nr. 220/2008 privind stabilirea sistemului de promovare a producerii energiei din surse regenerabile de energie, republicată, cu modificările și completările ulterioare, plătesc componenta de administrare a piețelor centralizate aferentă producătorilor cu $P_i \leq 100$ kW din tabelul de mai sus.

REPUBLICĂRI

LEGEA Nr. 61/1991*)

pentru sancționarea faptelor de încălcare a unor norme de conviețuire socială, a ordinii și liniștii publice

Art. 1. — Pentru asigurarea climatului de ordine și liniște publică necesar desfășurării normale a activității economice și social-culturale și promovarea unor relații civilizate în viața cotidiană, cetățenii sunt obligați să aibă un comportament civic, moral și responsabil, în spiritul legilor țării și al normelor de conviețuire socială.

Art. 2. — Constituie contravenție săvârșirea oricăreia dintre următoarele fapte, dacă nu sunt comise în astfel de condiții încât, potrivit legii penale, să fie considerate infracțiuni:

1) săvârșirea în public de fapte, acte sau gesturi obscene, proferarea de injurii, expresii jignitoare sau vulgare, amenințări cu acte de violență împotriva persoanelor sau bunurilor acestora, de natură să tulbure ordinea și liniștea publică sau să provoace indignarea cetățenilor ori să lezeze demnitatea și onoarea acestora sau a instituțiilor publice;

2) constituirea unui grup format din trei sau mai multe persoane, în scopul de a săvârși acțiuni ilicite, contrare ordinii și liniștii publice și normelor de conviețuire socială, precum și actele de încurajare sau sprijinire, sub orice formă, a unor astfel de grupuri de persoane, care incită la dezordine socială;

3) apelarea, în mod repetat, la mila publicului, de către o persoană aptă de muncă, precum și determinarea unei persoane la săvârșirea unor astfel de fapte;

4) aruncarea asupra unei persoane, construcții sau asupra unui mijloc de transport cu obiecte de orice fel, cu substanțe inflamante, iritant-lacrimogene sau cu efect paralizant, corosive sau care murdăresc, dacă nu s-au produs vătămări ale integrității corporale sau sănătății, ori pagube materiale;

5) organizarea, îngăduirea sau participarea la jocuri de noroc — altele decât cele autorizate potrivit legii — de natură să lezeze bunele moravuri;

6) atragerea de persoane, sub orice formă, săvârșită în localuri, parcuri, pe străzi sau în alte locuri publice în vederea practicării de raporturi sexuale cu acestea spre a obține foloase materiale, precum și îndemnului sau determinarea, în același scop, a unei persoane la săvârșirea unor astfel de fapte;

7) acceptarea sau tolerarea practicării faptelor prevăzute la pct. 6) în hoteluri, moteluri, campinguri, baruri, restaurante, cluburi, pensiuni, discoteci sau în anexele acestora de către patronii sau administratorii ori conducătorii localurilor respective;

8) comercializarea armelor cu aer comprimat sau cu gaze comprimate, a arbaletelor, arcurilor pentru tir, pescuit sau vânătoare în alte locuri decât în magazinele autorizate să efectueze operațiuni cu arme de foc și muniții;

9) vânzarea armelor cu aer comprimat sau cu gaze comprimate, a arbaletelor, arcurilor pentru tir, pescuit sau vânătoare persoanelor care nu au împlinit vârsta de 18 ani, persoanelor care au săvârșit acte de violență menționate în cazierul judiciar, precum și persoanelor care suferă de boli neuropsihice menționate în certificatul de sănătate eliberat de policlinica teritorială;

10) neținerea evidenței de către magazinele autorizate a cumpărătorilor armelor prevăzute la pct. 8) în registre speciale, vizate de organele de poliție, în care vor fi menționate datele de stare civilă, domiciliul, seria și numărul actului de identitate ale cumpărătorului, numărul cazierului judiciar, numărul certificatului

de sănătate neuropsihică, cu denumirea policlinicii teritoriale, precum și caracteristicile armei vândute.

Dacă cumpărătorul este titular al unui permis de armă, este scutit de obligația de a prezenta cazierul judiciar și certificatul de sănătate neuropsihică, iar dacă cumpărătorul este titular al unui permis de conducere, acesta este obligat să prezinte numai cazierul judiciar;

11) alarmarea publicului, a organelor specializate pentru a interveni în caz de pericol ori a organelor de menținere a ordinii publice, prin darea semnalelor de pericol sau, după caz, prin solicitarea intervenției la fața locului, fără motiv întemeiat;

12) întreruperea curentului electric sau stingerea, fără drept, a lămpilor ce servesc la iluminatul public pe străzi, în parcuri, săli de spectacol sau în alte locuri publice;

13) pătrunderea, cu încălcarea normelor legale de acces, în sediile autorităților publice centrale și locale, instituțiilor publice, instituțiilor de învățământ și spațiilor aparținând acestora, indiferent de destinația lor, regiilor autonome, societăților reglementate de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, partidelor sau altor formațiuni politice, organizațiilor guvernamentale și neguvernamentale, ambasadelor și reprezentanțelor altor state ori ale organizațiilor internaționale de pe teritoriul României, precum și ocuparea fără drept a terenurilor aparținând ambasadelor și reprezentanțelor sau a terenurilor situate în perimetrul acestora ori refuzul de a le părăsi la cererea organelor de ordine;

14) scrierea sau desenarea, fără drept, pe pereții clădirilor, pe garduri sau pe obiecte de folosință comună aflate în locuri publice, deteriorarea prin orice mijloc a acestora, precum și dezlipirea sau distrugerea, fără drept, a reclamelor, anunțurilor și afișelor legal expuse în locuri anume destinate;

15) nerespectarea măsurilor de ordine sau a regulilor stabilite pentru buna desfășurare a manifestărilor cultural-sportive;

16) deteriorarea, ridicarea sau mutarea, fără drept, a semnelor sau indicatoarelor de orientare turistică și rutieră ori a celor care semnalează existența unui pericol pentru viața persoanelor;

17) lăsarea în libertate ori fără supraveghere a animalelor care pot prezenta pericol pentru persoane sau bunuri;

18) refuzul consumatorului de a părăsi un local public în care se consumă băuturi alcoolice, după ora de închidere sau la cererea îndreptățită a unui salariat al localului;

19) servirea consumatorilor cu băuturi alcoolice în localurile publice și în afara acestora, în zilele și la orele când, potrivit dispozițiilor legale, acestea sunt închise sau este interzisă desfacerea băuturilor alcoolice ori după ora de închidere stabilită prin autorizația de funcționare;

20) servirea cu băuturi alcoolice în localuri publice și în afara acestora pe timpul desfășurării adunărilor publice, grevelor, manifestărilor sportive sau altor asemenea întruniri publice, în imediata apropiere, precum și consumul de băuturi alcoolice în astfel de condiții de către participanți;

21) desfacerea, comercializarea și consumul băuturilor alcoolice în locurile publice, la intrarea în curțile și în interioarele lor, cum sunt: spitale și alte unități sanitare, centre de plasament al minorilor, unități și instituții de învățământ și educație, lăcașuri

*) Republicată în temeiul art. 248 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 757 din 12 noiembrie 2012, cu modificările ulterioare, dându-se textelor o nouă numerotare.
Legea nr. 61/1991 a fost republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 77 din 31 ianuarie 2011.

de cult și instituții religioase aferente cultelor care interzic consumul băuturilor alcoolice în practicarea religiei respective, pe trotuarele sau aleile de acces ale acestora;

22) servirea cu băuturi alcoolice, în localurile publice, a consumatorilor aflați în vădită stare de ebrietate, precum și a minorilor;

23) consumul de băuturi alcoolice în următoarele locuri publice: drumuri publice, parcuri, stadioane și terenuri sportive, instituții culturale, săli de spectacole, instituții sau unități economice, toate mijloacele de transport în comun, autogări, gări și aeroporturi, de stat și private, sau alte locuri prevăzute de lege. În incinta acestor locuri publice se pot consuma băuturi alcoolice prin delimitarea unor spații special amenajate pentru consumarea băuturilor alcoolice, prin hotărârea conducerilor locurilor publice respective. Sunt exceptate localurile de alimentație publică și turism, cum sunt: restaurante, baruri și discoteci. În locurile publice enumerate se interzice cu desăvârșire consumul de băuturi alcoolice de către persoanele care nu au împlinit vârsta de 18 ani;

24) provocarea ori participarea efectivă la scandal, în locuri sau localuri publice;

25) tulburarea, fără drept, a liniștii locuitorilor prin producerea de zgomote cu orice aparat sau obiect ori prin strigăte sau larmă;

26) tulburarea liniștii locatarilor între orele 22,00—8,00 și 13,00—14,00 de către orice persoană prin producerea de zgomote, larmă sau prin folosirea oricărui aparat, obiect ori instrument muzical la intensitate mare în localurile sau în sediile persoanelor juridice, în locuințele persoanelor fizice sau în oricare alt loc din imobile cu destinația de locuințe ori situat în imediata vecinătate a acestora;

27) organizarea de petreceri cu caracter privat și utilizarea de aparatură muzicală la intensitate de natură a tulbura liniștea locuitorilor, în corturi, alte amenajări sau în spațiu neacoperit, situate în perimetrul apropiat imobilelor cu destinația de locuințe sau cu caracter social, în mediul urban;

28) alungarea din locuința comună a soțului sau soției, a copiilor, precum și a oricărei alte persoane aflate în întreținere;

29) nerespectarea măsurilor de ordine luate de organele competente în caz de calamități naturale sau alte pericole publice;

30) nerespectarea măsurii de suspendare, dispusă conform dispozițiilor art. 3 alin. (3) și (4);

31) refuzul unei persoane de a da relații pentru stabilirea identității sale, de a se legitima cu actul de identitate sau de a se prezenta la sediul poliției, la cererea ori la invitația justificată a organelor de urmărire penală sau de menținere a ordinii publice, aflate în exercitarea atribuțiilor de serviciu;

32) îndemnul sub orice formă al minorilor la săvârșirea de contravenții;

33) neluarea de către părinți sau de către persoanele cărora li s-a încredințat spre creștere și educare un minor în vârstă de până la 16 ani sau care au în îngrijire un alienat ori debil mintal a măsurilor necesare pentru a-l împiedica de la fapte de vagabondaj, cerșetorie sau prostituție;

34) lăsarea fără supraveghere a unui bolnav mintal periculos, de către persoanele care au îndatorirea de a-l îngriji sau de a-l păzi, precum și neanunțarea organelor sanitare sau ale poliției în caz de scăpare de sub pază sau supraveghere;

35) neasigurarea de către responsabili sau patroni, prin personal propriu ori specializat, a ordinii publice în localuri publice, hoteluri, moteluri, campinguri, cluburi, pensiuni, discoteci și în alte locuri de distracție sau de agrement pe care le conduc, precum și refuzul acestora de a acorda sprijin organelor în drept pentru restabilirea în locurile respective a ordinii publice ori pentru luarea măsurilor împotriva persoanelor care au încălcat legea;

36) împiedicarea, sub orice formă, a organelor însărcinate cu menținerea ordinii publice de a-și îndeplini obligațiile de serviciu privind legitimarea sau conducerea unei persoane la sediul poliției ori al altui organ de stat sau de a lua măsurile necesare pentru menținerea ori restabilirea ordinii publice.

Art. 3. — (1) Contravențiile prevăzute la art. 2 se sancționează după cum urmează:

a) cu amendă de la 100 lei la 500 lei, cele prevăzute la pct. 3), 4), 11), 14), 17), 18), 22), 31), 33) și 34);

b) cu amendă de la 200 lei la 1.000 lei, cele prevăzute la pct. 1), 12), 16), 24), 25) și 28);

c) cu amendă de la 500 lei la 1.500 lei, cele prevăzute la pct. 2), pct. 5)—7), pct. 8)—10), pct. 13), 15), 19), 20), 26), 27), 29) și pct. 32);

d) cu amendă de la 2.000 lei la 3.000 lei, fapta prevăzută la pct. 30);

e) cu amendă de la 100 lei la 500 lei, faptele prevăzute la pct. 21) și 23);

f) cu amendă de la 3.000 lei la 6.000 lei, faptele prevăzute la pct. 35) și 36).

(2) În cazurile în care faptele prevăzute la pct. 1), 2), 4) și 24) ale art. 2 sunt săvârșite în incinta unei instituții de învățământ, a unei instituții de sănătate ori destinate ocrotirii speciale a unor categorii de persoane defavorizate, sancțiunile aplicabile sunt amenzile de la 1.000 lei la 3.000 lei.

(3) În cazul săvârșirii contravențiilor prevăzute la art. 2 pct. 7) și 20) se dispune și măsura suspendării activității localului public pe o perioadă cuprinsă între 10 și 30 de zile.

(4) În cazul repetării contravențiilor prevăzute la art. 2 pct. 19), 21), 22) și 26) se dispune, de asemenea, măsura suspendării activității localului public pe o perioadă cuprinsă între 10 și 30 de zile.

(5) În cazul săvârșirii contravenției prevăzute la art. 2 pct. 30) se dispune retragerea autorizației de funcționare a localului public.

(6) Suspendarea activității localului public ori retragerea autorizației de funcționare a acestuia se dispune de către organul care a eliberat autorizația, la propunerea organului constatator, căruia i se comunică în scris măsura luată, în termen de 5 zile de la data sesizării.

(7) În cazul contravențiilor prevăzute la art. 2 pct. 32), 33) și 34), sesizarea se poate face și de către organele de ocrotire socială.

(8) Sancțiunea amenzii poate fi aplicată și persoanei juridice.

Art. 4. — (1) Sunt supuse confiscării lucrurile care au servit la săvârșirea contravențiilor prevăzute la art. 2 pct. 4) și 5), dacă sunt ale contravenientului, precum și lucrurile dobândite prin săvârșirea contravențiilor, dacă nu sunt restituite persoanei vătămate.

(2) În cazul contravenției prevăzute la art. 2 pct. 28) este necesară plângerea părții vătămate. Retragerea plângerii ori împăcarea părților înlătură răspunderea făptuitorului. Organele constatatoare sunt abilitate să restabilească situația anterioară.

Art. 5. — (1) Contravențiile se constată de către primar, împuternicitii acestuia, de către ofițerii sau agenții de poliție ori de către ofițerii, maiștrii militari și subofițerii din jandarmerie, precum și, pentru faptele constatate în zona specifică de competență, de către poliștii de frontieră.

(2) În cazul contravențiilor pentru care legea prevede sancțiunea amenzii, agentul constatator, odată cu constatarea, aplică și sancțiunea.

Art. 6. — Împotriva procesului-verbal de constatare a contravențiilor prin care s-a aplicat sancțiunea amenzii se poate face plângere în termen de 15 zile de la comunicarea acestuia.

Art. 7. — (1) Plângerea împotriva procesului-verbal de constatare a contravenției se soluționează de judecătoria.

(2)*) Hotărârea judecătorească prin care judecătoria soluționează plângerea este definitivă și irevocabilă.

Art. 8. — (1) În cazul în care contravențiile prevăzute în prezenta lege sunt săvârșite de un militar, procesul-verbal de constatare se trimite comandantului unității din care face parte contravenientul, spre a i se aplica, dacă procesul-verbal este întemeiat, sancțiuni potrivit Regulamentului disciplinei militare.

(2) În situația în care contravenientul este încorporat pentru îndeplinirea serviciului militar înainte de pronunțarea hotărârii judecătorești ori înainte de începerea executării sancțiunii închisorii contravenționale, procesul-verbal sau, după caz, hotărârea se trimite, de asemenea, comandantului unității din care face parte contravenientul, spre a i se aplica o sancțiune potrivit Regulamentului disciplinei militare.

Art. 9. — Dispozițiile prezentei legi se întregesc cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția dispozițiilor privind plata a jumătate din minimul amenzii.

Art. 10. — Pe data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă Decretul nr. 153 din 24 martie 1970 pentru stabilirea și sancționarea unor contravenții privind regulile de conviețuire socială, ordinea și liniștea publică, art. 6 din Decretul nr. 76 din 15 iulie 1975, precum și orice alte dispoziții contrare.

*) Curtea Constituțională, prin Decizia nr. 174/2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 315 din 31 mai 2013, a constatat că dispozițiile art. 8 alin. (2) din Legea nr. 61/1991, devenit, în urma renumerotării, art. 7 alin. (2), sunt neconstituționale.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

